Rozsudek Nejvyššího soudu SR ze dne 27.03.1991, sp. zn. 3 Cz 15/91, ECLI:CZ:NSSR:1991:3.CZ.15.1991.1

Číslo: 55/1992

Právní věta: Odlučné ako náhrada cestovných výdavkov, ktoré patrní pri plnení pracovných úloh, je mzdovou zložkou v zmysle ustanovenia § 111 ods. 2 Zák. práce a nemožno s neho vyvodzovať čistý príjem povinného rodiča za účelom určenia vyživovacej povinnosti stanovenej podľa zásad uvedených v ustanoveniach § 85 ods. 2 a § 96 ods. 1 Zák. o rod.

Soud: Nejvyšší soud SR

Datum rozhodnutí: 27.03.1991

Spisová značka: 3 Cz 15/91

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Výživné dítěte

Předpisy: 65/1965 Sb. § 111 odst. 2
§ 112 94/1963 Sb. § 85 odst. 2
§ 96 odst. 1 99/1963 Sb. § 277 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 55

Odlučné ako náhrada cestovných výdavkov, ktoré patrní pri plnení pracovných úloh, je mzdovou zložkou v zmysle ustanovenia § 111 ods. 2 Zák. práce a nemožno s neho vyvodzovať čistý príjem povinného rodiča za účelom určenia vyživovacej povinnosti stanovenej podľa zásad uvedených v ustanoveniach § 85 ods. 2 a § 96 ods. 1 Zák. o rod.

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. 3. 1991, 3 Cz 15/91)

Otec maloletých detí podal návrh na zníženie výživného pre zmenu pomerov. Okresný súd v Trnave rozsudkom tento návrh zamietol. Krajský súd v Bratislave na odvolanie otca sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že nedošlo na strane otca od poslednej úpravy výživného k takej závažnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, a to napriek tomu, že obom rodičom pribudli ďalšie vyživovacie povinnosti. Naopak náklady na výživu detí sa zvýšili. V súčasnej dobe otec zarába okolo 3 000 mesačne netto, v čom je zarátané aj odlučné cca 840 Kčs mesačne. Krajský súd podrobne zhodnotil súčasné pomery rodičov a navyše poukázal na ustanovenie § 112 Zák. práce, podľa ktorého sa mzdou rozumejú aj prémie, príplatky a odmeny. Preto námietka otca, že sa do

zárobku nemalo započítávať odlučné, nie je dôvodná. Otcovi po zaplatení výživného na všetky deti zostane 1 316 Kčs.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SR, tak, že týmito rozsudkami súdov obidvoch stupňov bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Názor, že do zárobku otca treba zahrnúť aj odlučné, nie je opodstatnený. Je v rozpore aj s ustanovením § 277 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa nezapočítávajú do čistej mzdy sumy poskytované na náhradu nákladov spojených s pracovným výkonom, a to najmä pri pracovných cestách. V konaní síce z predložených výplatných listín miezd otca detí vyplývalo, že priemerný zárobok otca je 2 766 Kčs netto, avšak do tohto hrubého príjmu, z ktorého tento čistý zárobok po príslušných zrážkach vychádza, je zahrnuté aj odlučné v sumách 700 až 1 152 Kčs (v priemere cca 840 Kčs mesačne). Ak teda ide o odlučné vyplácané v zmysle ustanovenia § 13 (prípadne § 22) vyhlášky č. 33/1984 Zb., platnej v rozhodnej dobe pre túto vec, ide tu o osobitnú náhradu za zvýšené náklady pracovníka žijúceho oddelene od svojej rodiny.*) Nejde teda o mzdovú zložku v zmysle ustanovenia § 112 ods. 1 Zák. práce, z ktorej by bolo možno vyvodiť čistý príjem povinného rodiča pre určenie vyživovacej povinnosti, stanovenej podľa zásad uvedených v ustanoveniach § 85 ods. 2 a § 96 ods. 1 Zák. o rod.

Javí sa preto ako právne nepodložený názor oboch uvedených súdov, že do zárobku otca pre určenie výživného malo byť zahrnuté aj odlučné, čo odvolací súd zdôvodnil navyše aj poukazom na ustanovenie § 113 Zák. práce s tým, že aj odlučné je súčasťou – zložkou mzdy povinného rodiča. To by mohlo mať zrejme vplyv aj na správne zhodnotenie jeho schopností a možností v zmysle ustanovení § 85 ods. 2 a § 96 ods. 1 Zák. o rod.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť pre porušenie zákona, podaná generálnym prokurátorom SR, bola dôvodná. Preto jej Najvyšší súd SR vyhovel .

*) Teraz porov. zákon č. 119/1992 Sb., o cestovných náhradách